

odvaditi svoje govorne hibe? Yvonne je kakor nalašč pisana za Poličevo. Daniello je nesimpatična vloga in jo je podal Grba prav dobro. O ostalih manjših vlogah velja isto kakor pri Švandi.

Pri otvoritveni predstavi Švande dudaka je bilo gledališče tako slabo zasedeno, da so človeka obhajali pomisleki, kako dolgo bomo imeli še opero v Ljubljani. No, Jonny je bil z obiskom lahko zadovoljen.

Slavko Osterc.

Pregledi sodobnega ruskega slovstva. V zadnjih mesecih sta izšli dve knjigi, ki izpopolnjujeta dosedanje zgodovine ruske literature s pregledom novih in najnovejših smeri in umetnikov. Prvo «Die russische Literatur der Neuzeit und Gegenwart in ihren geistigen Zusammenhängen» je spisal Nikolaj pl. Arsenjev, bivši vseučiliški profesor v Saratovu in sedaj zasebni docent v Königsbergu. Izšla je v zbirki «Welt und Geist», ki jo izdaja «Dioskuren-Verlag» v Mainzu. Ta težko pričakovani spis vsebuje precej materiala, vendar pa kot celota ne ustreza; ni samo krivičen nasproti posameznim, avtorju nesimpatičnim strujam in osebam, marveč je tudi površen in po obliki neizdelan. (O tej knjigi je pisec teh vrstic že poročal v «Srpskem knjiž. glasniku» z dne 1. junija 1929., str. 234.) Znatno večje veselje bo imel čitatelj s knjigo Vladimirja Poznerja «Panorama de la Littérature Russe Contemporaine», ki je izšla v zbirki «Panoramas des Littératures Contemporaines» založništva Kra v Parizu (376 strani v 8°). Pozner je Rus po rodu. Izdal je v francoščini že več uspešnih prevodov iz ruskega slovstva, med drugim letos «Anthologie de la Prose Russe Contemporaine». Navedenemu pregledu sodobne ruske literature je spisal predgovor Paul Hazard, avtor priznanih studij o francoski revoluciji in Italiji, o Stendhalu, Chateaubriandu i. dr. Po zgoščenem, a krepkem uvodu (o pomenu Puškinove poezije in Gogoljeve proze za sodobno rusko leposlovje) prehaja Pozner k dekadentom in simbolistom. Tu se vrste fino risani literarni profili Innokentija Annenskega, Vasilija Rozanova, D. Merežkovskega, Zinaide Hippius, Fedora Sologuba, K. Balmonta, Val. Brjusova in M. Gorkega s pregledom realistične šole od l. 1885. do 1905. V drugem delu, ki zajema prvo desetletje XX. stoletja, slede po splošnem uvodu o simbolizmu literarni portreti Aleksandra Bloka, Andreja Bjelega, Vjačeslava Ivanova, Aleksjeja Remizova in skupen pregled realistov od l. 1905. do l. 1914. Tretji del obsega dobo 1910.—1917., ki jo označuje smrt simbolizma in kričeči nastop futuristov. Posebej premetriva pisec Mihajla Kuzmina, Vladislava Hodaševiča, Nikolaja Gumiļjova, Anno Ahmatovo, Osipa Mandelstama, Igorja Sjeverjanina, V. Hlebnikova in Vlad. Majakovskega. Četrty del je posvečen sedanjosti in seznanja čitatelja s stanjem poezije in proze v prvem desetletju sovjetskega režima. Poznerjev spis nima kdove koliko biografskega in bibliografskega gradiva, zato pa nam nudi zaokroženo in jasno sliko ruskega literarnega razvoja v zadnjih tridesetih letih, njegovih gonilnih sil, struj, šol in markantnih tvorcev. Pozner opisuje poleg individualnih značilnosti tudi duhovno in socialno okolje, življenje v petrograjskih literarnih salonih pred vojno in moskovske literature med revolucijo. Kdor išče mnogo materiala, bo odložil tudi to knjigo z željo po popolnejšem delu, toda kdor se hoče predvsem informirati o celotnem razvoju in o literarnem pomenu posameznih ruskih pesnikov in pisateljev od devetdesetih let dalje, bo težka našel knjigo, ki bi mu ustregla v tako prikupni, jasni in nevsiljivi obliki kot mu ustreže Poznerjeva «Panorama».

B. Borko.

Urednikov «imprimatur» dne 24. oktobra 1929.